

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 4. Aliud exercitium, sive oratio vespertina

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

meritis moriar liber ab omni culpa, & pœnae obligatione.
Amen.

i i. Dices sequentem orationem. *Respice quæsumus Domine super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Iesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium & Crucis subire tormentum.* Per familiam vero intelliges Ecclesiam triumphantem, militantem, & purgantem: & primæ quidem aliquod gaudium accidentale, alteri omnne auxilium, tertiae quam citissimam libertatem desiderabis.

i i i. Ter versus quatuor mundi partes genua flectes Deum adorans in gratiarum actionem pro beneficiis in qualibet earum concessis: in satisfactionem peccatorum ibi commissorum: in petitionem auxiliorum quibus totius mundi necessitatibus subveniatur.

i v. Seinel flectes genua versus eam partem, qua proximo in templo repositum est sanctissimum Sacramentum, gratias agendo pro beneficiis, quæ tu, & alii ex eo percepistis: dolendo de peccatis, quæ contra illud à blasphemis & indignè communicantibus perpetrantur, rogando ut tibi mediante communione accedat copia cœlestium bonorum juxta copiam meritorum ejus.

v. Somnum futurum offeres Deo ad ejus gloriam, in omni respiratione Deum laudare, & glorificare intendens, teque Virgini Deiparæ, Angelo custodi, & Sanctis tutelaribus commendabis.

§. I V. Aliud exercitium, sive Oratio vespertina.

Consitebor tibi in toto corde meo Deus meus, beatitas infinita, & narrabo mirabilia tua, quia magnifica est hodie misericordia tua super me, & liberasti animam meam à perditione. Et unde hoc mihi, ut recorderis mei, præveniens me tot benedictionibus dulcedinis, & charitatis tuæ? Tu ab æternq dilexisti me, & in splendoribus Sanctorum vidisti tenebras meas. Tu me ex nihilo condidisti, & è numero pereuntium misericorditer

exemisti. Tu ex utero matris meæ factus es protector meus, & segregasti me in servum tibi. Tu propter me omnia gubernas & regis, & quæ ad me pertinent efficacissima providentia disponis. Tu me hac die ex innumeris eruptum periculis, multis & mirabilibus beneficiis cumulasti, & in me ostendisti divitias tuæ immensæ bonitatis. Et quis sum ego, ut invenirem gratiam in oculis tuis, meque respicere dignareris de sublimi throno gloriæ tuæ, & hæc dona tua largiri mihi? Tu potentissimus & immensus, ego vapor & nihil: tu sapientia & lumen, ego tenebræ & ignorantia: tu fons bonitatis, ego vermis & non homo, & omnes justitiæ meæ sicut pannus menstruatæ. Et tamen non cessas diligere me, & egenam animam meam bonis tuis locupletare. Ideo benedicam te omni tempore, quia eripuisti animam meam de morte, & pedes meos à lapsu, cum tamen ego miserabilis peccator, & servus ingratus, contristaverim hodie hodie Spiritum tuum peccatis meis. Et nunc, Domine, pœnitet me peccasse, miserere mei secundùm magnam misericordiam tuam. O! si numquam te offendissem! ô si præcepta tua, & regulam meam numquam transgressus fuisset! Atque utinam, Deus meus, cras tibi perfectius serviam, & omnia creata spernens te unum timeam & diligam. Quid enim mihi prodest, quod hodie talia dixerim, viderim, audierim? Tu solus potes animam meam satiare, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. Quando venies ad me, & me totum possidebis? Veni, Domine, fac me unum tecum, & cor meum abstractum ab omni creatura tibi soli impollutum conserva. Nam quid proderit universa vanitas, cum veneris sicut fur in nocte? Revela igitur oculos meos, ut considerem novissima mea, & prospiciam saluti meæ. En vitæ & salutis incertus perveni ad finem hujus diei. In manus tuas commendō spiritum meum. Redime me & miserere mei, quia unicus & pauper sum ego. Credo tibi summa veritas, in te spero salus mea, te diligo & amplector toto corde, tibique

Renovo vota mea; paupertatem, obedientiam, & castitatem; omnia enim enim, quæ fecisti, magna voce clament, ut diligam te, cum sis unicum & omne bonum meum.

Aperi mentes omnium quos creasti, eorum præsertim pro quibus orare debeo, ut tibi Regi cœlorum honor & gloria ab omnibus tribuatur. Radicis extirpa omne peccatum & vitium, discordiam, infidelitatem, errores, opiniones. Peccatoribus pœnitentiam, justis perseverantiam, afflictis consolationem, inimicis nostris charitatem largire. Sit in omnibus patientia, benignitas, humilitas. Miserere omnium animarum in pace quiescentium, & da illis requiem sempiternam. Tu suavissime amator omnium, diei ac noctis alternas vices summa sapientia disponisti, ut diurno labore fessas vires somni quies reficeret. Sed licet capienda quieti tributa sit nox, an non licebit etiam noctu te amare? Amor enim quies est animi, & te diligere quiescere est. In tuum igitur amorem tanquam in somnum suum incumbat cor meum, ô meta, ô finis, ô centrum animæ meæ. Veni divine Amor, & tu mihi somnia dispone. Da mihi trahere anhelitum de mellifluo corde tuo, da sancte & pudicè somnum capere, sitque omnis respiratio mea omnium Angelorum affectibus imbuta.

Vos Angeli sancti, vigiles cœli, agite pro me, dum dominio, excubias amoris, & vestro semper vigilanti affectu summum bonum diligite. Sit opus vestrum quod meum est votum, ut amabilis Deus numquam intermissio amoris sacrificio ab omnibus colatur. Tu Angele gloriose, qui mei curam suscepisti, assiste mihi hac nocte, hostemque nostrum comprime, ne noxiis phantasmatibus animi & corporis puritatem lædat. Tuere me ab omni malo, & crastina die statuto tempore excita ad psallendas Dei laudes. Adeste sancti & electi Dei, vos præsertim Patroni mei N. N. supplete vices fragilitatis meæ, & custodite hujus noctis vigilias super me, Deumque pro me

laudate dum ego dormio , & me ab omni malo defendite. Tu denique beatissima Virgo,mater pulchræ dilectionis, protege me hac nocte sub umbra alarum tuarum. Monstra apud Filium tuum te esse Matrem, Matrem gratiæ & misericordiæ, mihi que impetra cor castum & purum, ut in eo quiescat hac nocte dilectus Filius tuus Dominus noster, qui pascitur inter lilia, qui est benedictus in saecula saeculorum. Amen.

§. V. *Quid noctu servare oporteat.*

Praetexto examine conscientiae, atque orationibus repetitatis, te honeste ad quiescendum compones, quod ut sancte, & meritorie perficias, haec observabis.

1. Antequam vestimenta deponas, percurre breviter puncta futuræ meditationis, dispone de actionibus diei sequentis, prævide quid facere, quid dicere debeas, purificando intentionem, terram tribus vicibus osculare, cogitando primò quia pulvis es, & fortassis hac nocte in pulverem reverteris. Secundo, quia Verbum caro factum est, totum te ei resignando, & invitando ut cras ad te veniat in sanctissimo Sacramento. Tertio, quia peccatis tuis locus infimus debetur, & excita contritionem. Post hæc flexis genibus pete benedictionem à sanctissima Trinitate, à Christo Domino, à B. Virgine, ab Angelo Custode, à Sanctis tutelaribus. Demum protestare coram Deo & Sanctis ejus, te nolle somno indulgere ob voluptatem, & propriæ sensualitatis inclinationem, sed ob naturæ necessitatem, & divinæ voluntatis ordinationem.

11. Cum te exuis, memor esto præsentiae Dei & Angelorum. Cogita Christi denudationem in passione, vel animæ tuæ nuditatem ob virtutum inopiam, vel horam mortis; qua rebus omnibus caducis spoliaberis; vel primi parentis peccatum, propter quod ueste innocentiae exatus fuit, & elice his cogitationibus congruentes affectus. Cum verò lectum aperis, meditare sepulchrum, & futuram citè horam, qua illud ingredieris. Ideo quasi mo-